

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ... ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ... ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಬದುಕುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ... ಮಲ್ಲನ ಹೇಳಿದ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.... ಅದು ಹಕ್ಕು ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ನಮಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ದೇವರೂ ಸಹಿತ... ದೃಢ ಮಾತು ಅವನದು. ನಿರುತ್ತರಳಾಗಿ ಸೀಟಿಗೆ ಒರಗಿದೆ. ಕಿಟಕಿ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ಸರಿದ ವಿಶ್ವಾಸ್. ಕಾರು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿತ್ತು.

ಎಳಸು ಹುಡುಗ ಜೀವನದನುಭವ ಇಲ್ಲ. ಏನೋ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ... ಏನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಂಬ ಅರಿವೇ ಅವನಿಗಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸೀರಿಯಸ್ ಆಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ಬಂದ್ರು ನೋಡಿ.. ಮಹಾರಾಣಿ.. ಹೊರಡ್ಡಿ ರೇನೋ... ಮುಂಬಾಗಿಲಿನೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅತ್ತೆ ಹೇಳಿದರು. ಒಳಗಿನಿಂದ ಮಾವನವರು ಬಂದರು.

ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಪಯಣ

ಹೊರಡೋಣವೇನಮ್ಮ?.. ಹೂಂ... ಮೆಟ್ಟಿಲು ಬಳಿಯಿದ್ದ ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಕಿಟ್‌ಬ್ಯಾಗ್ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ. ಯಾವ ಸೀರೆ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದು ತೋರಿಸು... ತೀರಾ ದ್ರಾಬೆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟೋಬೇಡ.. ಚೆನ್ನಾಗಿರೋದೆ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.. ನೋಡಲೇಬೇಕಾ? ಇಲಿ.. ನಡಿಯಮ್ಮ.. ಯಾವ್ನೋ ಒಂದು ಸೀರೆ... ಮಾವನವರು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೊರನಡೆದೆ.

ಸೂರೀ.. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮೋರ ಕಿಟ್‌ಬ್ಯಾಗ್ ತೋಗೂ... ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನ ಪೂರಾ ನಾನೊಬ್ಬಳೇ.. ಆದರೂ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ಕೂತು ಕಿಟಕಿಯಾಚೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಮರಗಳನ್ನು ನಿಟ್ಟಿಸಿದೆ. ನಾವು ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕಾಲ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿರುವ ಮರಗಳ ಹಸಿರು, ಹಸಿರಿನ ಮಧ್ಯೆ ಇಣುಕುವ ಕೆಂಪು, ಹಳದಿ, ನೀಲಿ ಹೂಗಳ ಚೆಲುವು... ನಿಜ... ಕಳೆದು ಹೋದ ದಿನಗಳು ಚೆಂದ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ... ಅಂದರೆ ಮುಂದೆ ಇರುವುದು ಇನ್ನೂ ಚೆಂದವಿರಲಾರದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೇ? ಹೆದರಿಕೆಯೇ?... ಯಾಕೆ?... ಮೂವತ್ತಾಲ್ಕು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹಾಗನ್ನಿಸಬಾರದಲ್ಲವೇ?... ಆದರೆ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸೆಯೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ನನಗೆ... ಹೀಗೇ ಹಳ್ಳಿಮನೆ ವಂಶದ ಸೂಸೆಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ಮಂತ್ರಿಯಾಗುವ ವಿತ್ತಮ ಹಳ್ಳಿಮನೆಯ ಮಡದಿಯಾಗಿ... ನನ್ನ ಇರುವಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಈ ವಂಶದ ಕುಡಿಗಳ ತಾಯಿಯಾಗಿ... ಜೀವನ ಸವಿಸಿ... ಆ ಆ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮತನಾಡಿ, ದಿರಿಸು ಧರಿಸಿ, ಒಂದು ದಿನ ಪಂಚಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿಬಿಡುವುದು... ಅಷ್ಟೇ.. ಬದುಕೇ...?

ಮುಂದೆ ಯಾರೋ ನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿರಲಿ, ಸಾಯುವ ಮುನ್ನ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಸಾಧಿಸಿದೆ ಎಂಬ ತೃಪ್ತಿಯೂ ಬೇಡವೇ?... ಸಾಧಿಸುವುದಾದರೂ ಏನು?... ಬೇಡ.. ಬೇಡ ಸಾಧನೆ ಬೇಡ... ನನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಜೀವಿಸಿದೆ ಎಂಬ ತೃಪ್ತಿಯಾದರೂ ಬೇಡವೇ?...

ಬೇಕಾದಂತೆ ಜೀವಿಸುವುದು ಅಂದರೆ ಏನು?... ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರವೇ?... ಸಂಸಾರದ ಬಂಧನದ ಮುಕ್ತಿಯೇ?... ಮಕ್ಕಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೇ?... ವಿವೇಕ್ ಹಳ್ಳಿಮನೆಯವರ ಪತ್ನಿ ಎಂಬ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯೇ?...

ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಅನ್ನ ನಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳಬೇಕೇ?... ಆಗ ತೃಪ್ತಿ ಸಿಗುವುದೇ?... ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯೇ ಸಂತಸ, ತೃಪ್ತಿ ನೀಡುವುದಾದರೆ... ಈ ಮದುವೆ ಎಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಇರುತ್ತಿತ್ತೇ?... ತಾಯಿಯೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತೋರಿಯುವುದಾದರೆ ಯಾವ ಬಂಧಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ?... ನನ್ನ ಸಂತಸ, ತೃಪ್ತಿ ಇರುವುದು ಇಲ್ಲೇ... ಈ ಬಂಧನದಲ್ಲೇ... ಆದರೆ ಬಂಧನವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಹೋಗಲು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ?...

ಬರೀ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಹಕ್ಕು, ಮನೆತನ, ವಂಶ, ಮರ್ಯಾದೆ ಅಂದರೆ ಸುಖವೆಲ್ಲಿ?....

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಸ್ತ್ರೀಶಕ್ತಿ ಸಂಘದಿಂದ ಡಾಲ್‌ಮೇಕಿಂಗ್ ಕೋರ್ಸ್ ಆರಂಭಿಸಲು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವಿಶ್ವಾಸ್ ದೇಶಪಾಂಡೆ ಎಂಬ ಯುವಕ ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕ್ಲಾಸ್ ಆರಂಭಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಅವಳ ಅತ್ತೆಗೆ ಸರಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇತ್ತ ಆಕೆಯ ಗಂಡ ಎಂಎಲ್‌ಎ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ನಿಲ್ಲಲು ತಯಾರಿ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪತ್ರಿಕಾಗೋಷ್ಠಿ ನಡೆಸುವ ಮುನ್ನ ಅವಳನ್ನು, ಆಕೆಯ ಅತ್ತೆಯನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ರೂಮಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸ್ತ್ರೀಶಕ್ತಿ ಸಂಘದ ಪ್ರಮುಖ ಮೀಟಿಂಗ್ ಇದೆ ಎಂದು ಅವಳು ಹೇಳಿದರೂ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಇನ್ನೂ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಅತ್ತೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವಳ ಗಂಡನಿರುವ ಹೊರಗಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಆಕೆಗೆ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಲಗಿದ್ದಾ?... ಆ್ಯಂ... ಇಲ್ಲ ಮಾವಯ್ಯ... ಫ್ಯಾಟಿಗ ಹೋಗಿ ಪ್ರೆಸ್ ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಲೇಟಾಗುತ್ತದೆ. ವಿತ್ತಮ ಇಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಹೋಟೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ವಾಶ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ... ಸರೀನಾ?...

ಸರಿ ಮಾವಯ್ಯ. ಕೊಂಚ ದಿನ... ಕೊಂಚ ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು... ಜೇನ್, ಪ್ರಾಂಟ್ ತೊಡಬೇಕು.. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರುವ ಪಾನಿ ಪುರಿ ತಿನ್ನಬೇಕು... ನನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಾನು ನಿಲ್ಲಬೇಕು... ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ?... ಎಂಬ ಇವರ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು..

ನನ್ನ ಭಾವನೆಗೆ, ಅನಿಸಿಕೆ, ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯೇ ಕೊಡದ ಇವರ ಹಿಂದೆ ಏಕಿರಬೇಕು?... ಈ ದ್ವಂದ್ವಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಬೇಕು... ವಿವೇಕ ಹೇಳಿದ್ದು ಏನು.... ನಿಮಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದ, ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಡಿ...

ಹೌದು.. ಅಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ನನಗಿದೆಯೇ? ಧೈರ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಬಂಧನದಿಂದ ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ... ಈ ಬಂಧನದ ಬದುಕೇ ಚೆಂದವಿತ್ತು ಎಂದೆನ್ನಿಸಿದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ?... ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದ ಮರಗಿಡ ಚೆಂದ, ಸರಿದ ಕಾಲ ಚೆಂದ, ಕಳೆದ ಬಾಲ್ಯ ಚೆಂದ ಎಂದೆನ್ನಿಸುವ ಹಾಗೆ ಒಂಟಿತನದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹಳೆಯ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ ಬಂಧಗಳೇ ಚೆಂದ ಎಂದೆನ್ನಿಸಿದರೆ?... ಕಡಿಮೆಕೊಂಡ ಸಂಬಂಧ ಮರಳಿ ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ?... ಮಕ್ಕಳು...

ಹಾಂ.. ಬಂದ್ಡಿ ನೋಡು.. ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿಯುವ ವೇಳೆಗೆ ಇವರ ಆಪ್ತ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಕಿಟ್ ಬ್ಯಾಗ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಡು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಮಾವನವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿದ..

ಸಾಹೇಬ್ರು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ.. ರೂಂ ನಂಬರ್ ನಾನೂರ ಹದಿನಾಲ್ಕು... ಹೊತ್ತಾಗ್ತಾ ಇದೆ. ಏನು ಮಾಡೋದು ಅಂತ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದು...